

Per AmparoG el dj., 11/12/2025 - 08:00

“Mentre eren allà, se li van complir els dies i va infantar el seu fill primogènit; el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora, perquè no hi havia lloc per a ells a la sala de l'hostal.

A la mateixa contrada hi havia uns pastors que vivien al ras i de nit es rellevaven per guardar el seu ramat.” (Lc 2, 6-8)

Aquest relat evangèlic, que cada any fa ressorgir dins nostre un sentiment entranyable, ple d'amor i de tendresa, m'ha tornat a la ment i al cor en conèixer els resultats del recompte de les persones que viuen als carrers de Barcelona que ha realitzat Arrels Fundació durant la nit del 3 de desembre. El resultat és impactant: 1.982 persones, una xifra rècord que suposa un 43% més de persones sense llar respecte a l'anterior recompte, de 2023, en què es van comptabilitzar 1.384 persones.

Fa 2025 anys, una família amb un nadó -que havia de ser el Salvador del món, el Rei de reis- van aixoplugar-se com van poder, al costat del bestiar. Però en aquella contrada de Betlem, aquella nit santa, no eren els únics sense sostre: els pastors vivien al ras, diu Lluç, i feien guàrdia per dormir a torns, coberts amb alguna flassada.

Ara, quasi dues mil persones ho fan cada dia, cada nit, en algun banc del parc, a l'entrada d'un garatge o en un caixer de banc.

Es una realitat que ens sacseja interiorment i ens fa pregar per tantes persones, tantes històries de vida... Al mateix temps, ens empeny a demanar actuacions des de les instàncies públiques per solucionar el problema del sensellarisme, també des del tercer sector i amb el granet de sorra que cadascú pot aportar. Potser, amb el nostre temps, col·laborant amb alguna entitat, però a més, a l'abast de tothom, podem donar una salutació personal i una mirada al ulls a aquestes persones.

Tant de bo, al llarg d'aquest advent, puguem “allotjar” al nostre cor tantes persones, perquè en arribar davant el pessebre, el Nen Déu ens pugui dir “Gràcies”.

(Imatge de wal_172619 en Pixabay)
